

neder, den havde siddet, ikke gjort noget andet end at forringe Balancen med 5 Mill. Kr. Det kommer vi overhovedet ikke bort fra. Hvorfor saa blive ved med at pynte sig med laante Fjer, hvorfor ikke tilstaa Forholdet, som det er! Der er ikke noget som helst ydmygende for den højtærede Regering deri.

Naar den højtærede Regering skal til at paapege de Beparelser, den selv har gennemført, bliver det saare beskedne Beløb. Den henpeger paa Beparelser, der er en Følge af Administrationskommissionens Arbejde. Men denne Kommission blev netop nedsat af Venstreministeriet og fik sin Op-gave af det. Den har gjort et godt og over-ordentlig nyttigt Arbejde og har ogsaa sat sig Sporradskillige Beparelser, om end disse Beparelser er ganske overordentlig be-skedne, og maatte være det, i Sammenlig-ning med dem, der er gennemført af den foregaaende Regering.

Jeg maa omtale et Par Enkeltheder. For det første Valutaskatten. Dér synes jeg, at Regeringstaleren gjorde nogle uheldige Forsøg paa at fremstille det, som om jeg havde indtaget et inkonsekvent Standpunkt, naar jeg i første Række nævnte Takstned-sættelser som den heldigste Anvendelse af den besparede Del af Valutaskatten. Jeg gjorde det udtrykkelig under den For-udsætning, at dette kun burde kunne ske, hvis man sikrede sig, at mindst den samme Nedgang kunde blive ved at løbe i Frem-tiden, idet man naturligvis ikke nu kunde give Nedsættelser i eet Aar, som afløstes af en Forhøjelse et andet Aar. Men jeg har ingenlunde knyttet mig til dette alene. Jeg har sagt, at de 5 Mill. Kr., her er Tale om, maa og skal anvendes til Lettelse af Takster eller Skatter, og jeg har her op-stillet den Rækkefølge: først Godstakterne, saa de kommunale Skatter og saa videre de Skatter, man mener der kan være nogen særlig Grund til at lette. Dér kommer i første Række efter de kommunale Skatter Formue- og Indkomstskatten. Kan det ikke lykkes at faa den højtærede Trafik-minister til at samarbejde med os om en varig Nedsættelse af Godstakterne, nu vel saa er vi fuldstændig villige til at være med til at anvende de 5 Mill. Kr. ogsaa paa anden skattelettende Maade, men da først og fremmest til Lettelse af de kommunale Skatter fremfor til Lettelse af Formue- og Indkomstskatten.

Hvad Automobilomsætningsskatten an-gaar, synes den højtærede Finansminister at være meget uvillig til at gaa ind paa dens Omlægning. Han pegede i saa Henseende

paa, at han, hvad han ogsaa havde vist ved den Maade, hvorpaa han havde opstillet Finanslovforslaget, agtede at anvende denne Skat til offentlige Arbejder. Men jeg maa dog bemærke, at hertil savner den højt-ærede Finansminister fuldstændig enhver Berettigelse. Det er at gaa udenom Loven. I Loven om Automobilomsætningsskatten — den udløber jo ikke den 31. December, men vedbliver at løbe, til den forandres — staar der, at Omsætningsskattens Ud-bytte skal anvendes til ekstraordinære Afdrag paa Statsgælden. Og naar den højt-ærede Finansminister stiller sit Finans-lovforslag saaledes op, at Udbyttet af Om-sætningsskatten skal anvendes til offent-lige Arbejder, er det i Strid med Loven; Loven maa forandres, før dette kan ske, ligesom Venstres Forslag heller ikke er fremsat paa Finanslovforslaget, men netop gaar ud paa en Ændring af Loven, der gør det muligt at overføre dette Beløb til Kom-munerne.

Altsaa, paa begge disse Punkter og paa alle de andre, der har været paa Tale, viser det sig, at den højtærede Minister ikke vil medvirke til en virkelig Lettelse af de offent-lige Byrder paa nogen som helst gennem-førlig Maade.

Den højtærede Minister har ogsaa været inde paa dette, at skulde der finde Skattelettelse Sted, maatte det ske paa de indirekte, ikke paa de direkte Skatter. Jeg har altid hævdet den modsatte Opfattelse, at da vor indirekte Beskatning nu ganske væsentlig som Følge af Venstreministeriets Virksomhed er lagt om til en Luksusbeskat-ning, og da den direkte Beskatning virker ganske særdeles tyngende i en Krisetid som den nuværende, maa den direkte Beskat-ning gaa forud for den indirekte med Hensyn til Lettelse.

Den højtærede Finansminister frem-hævede et Punkt, som jeg kommer til at sige et Par Ord om, fordi det paa ejendom-melig Maade sætter i stærk Belysning Svagheden i det Standpunkt, man fra Rege-ringens Side indtager med Hensyn til direkte og indirekte Beskatning. Den højtærede Finansminister fremhævede, at der var jo ikke nogen videre Aftagen i Forbrugs-afgifterne, de holdt sig ret godt. Men hvor er det, der er Aftagen? Ja, det er netop i Udbyttet af Formue- og Indkomstskatten. Den er sunket fra et Udbytte af 325 Mill. Kr. i 1919—20 til kun 105 Mill. Kr. anslaaet i Finansaaret 1927—28.

Det var netop under det stærke Ind-tryk af, hvor ustabil et Grundlag det er at bygge et Lands Finansforvaltning paa, at